

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

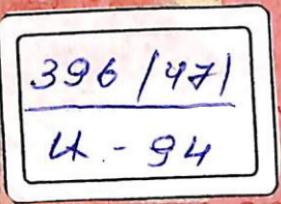
Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

U 120-10

~~329.15.396~~

~~Ա-95~~

ԱՐՏՅՈՒՐԻՆԱ

396(47)

Ա-94

Ա

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՈՒՅՔԻ—ԴԵՊԻ ՊԱՅՔԱՐ
ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԳԼԽԱՎՈՐ ԳԾԻ
ԿԵՆՍԱԳՈՐծՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

~~82-1201~~

ԳԵՂԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԵՐԵՎԱՆ

1931

23 FEB 2013

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՈՒՅԻՆԵՐԻ ԴԵՐԸ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ
ՄՐՑՄԱՆ ԱՍՊԱՐԻՁՈՒՄ *)

ՊԵՏՐՈՎԻ ՏՄԱՐԱՆ
ՀՐԱՏ. 1536
ԳՐԱՌԵՎԱՐ 6165 (Բ)
ՏԵՐԱԾ 3000, ՊԱՏՎԵՐ 1140

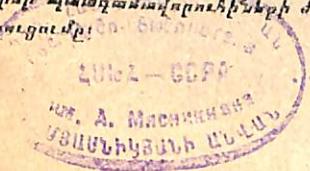
1051-52

Բայլշեմիկյան կուսակցության կենտրոնական կոմիտեն խոշոր նշանակություն և տալիս սոցիալիստական շինարարության գործում բանվորուհիների, բանվորների կանանց և աշխատավոր գեղջկուհիների նորանոր մասսաների գրավման խնդրին։ Կին մասսաների սոցշինարարության մեջ այս ներդրավումը կատարվում և գլխավորապես բանվորուհիների և գեղջկուհիների պատժողովների միջոցով։

Ի՞նչ խնդիրներ են դրված պատղամավորուհիների առաջ վերակառուցման շրջանում, վորում մենք ապրում ենք։

Յերկրի ինդուստրացման քաղաքականությանը պահանջում և, վորպեսդի մենք ուժեղացնենք արտադրության միջոցների արտադրությունը, զարգացնենք առաջին հերթին ծանր արդյունաբերության այն ճյուղերը, վորոնք արագ կերպով բարձրացնում են մեր Միության տնտեսական հղորությունը և յերկրի ինքնապաշտպանությունը, վորոնք մեղ ավելի շուտ կարգատեն կապիտալիստական յերկրների կախվածությունը։

*) Այս բռնշյուրը կազմում է ընկ. Արայիկեփնայի թիվ-ինի պատգամավորուհիների ժողովում արդյունաբերության մեջ առաջարկած գեղինդումը։

նից և կողմնեն գյուղատնտեսության տեխնիկայի բարձրացմանը, նրա կոլեկտիվացմանը, կվերակառուցեն այդ գյուղատնտեսությունը սոցիալիստական հիմունքներով։

Սակայն, վորովեզի իրագործվի յերկրի ինդուստրացումը՝ անհրաժեշտ են հսկայական միջոցներ։ Սրտ համար ել մենք տարեցտարի ավելացնում ենք ծանր արդյունաբերության՝ ածուխի, մետաղագործության, նավթային արդյունաբերության մեջ ներդրումները, կառուցում ենք յերկաթուղագծեր։ Արդյունաբերության այս ճյուղերում գեռ յերկար ժամանակ պետք է ներդրվեն միլիարդ ռուբլիներ։

Ժողովրդական տնտեսության մեջ կապիտալ ներդրումները կազմում են 1930 թ. մոտ 13 միլիարդ ռուբլի։ Այն ինչ 1929 թ. կապիտալ ներդրումները 8,6 միլիարդ ռուբլի յեր։ 1930 թ. 5-ամյա պլանով նախատեսված է 10,2 միլիարդ ռուբլով կապիտալ ներդրում։

Այդ ժամանակամիջոցում զգալիորեն աճել են ներդրումներն արդյունաբերության և ելեկտրիֆիկացիայի ասպարիզում (պլանով նախատեսված 3,5 միլիարդ ռուբլով փոխարեն ներդրվել ե. 4,6 միլիարդ ռուբլի), լուսավորության և առողջապահության ասպարիզում (552 միլիոն ռուբլի, այս դեպքում, յերբ 1929 թ. ներդրվել ե 336 միլիոն ռուբլի)։

Վաղիմիր ԽՄիջը շատ անդամ է ասել, թե բավական չե, վոր մենք կարողանում ենք կանոնավորել թեթև արդյունաբերությունը, բավական չե, վոր մենք կարողանում ենք յերկիրն ապահովել հացով և չթով։ Յեթե մենք չբարձրացնենք ծանր արդյունաբերությունը, մենք, ինչպես ինքնուրույն պետություն, մասնավանդ ինչպես սոցիալիստական պետություն՝ կխորակվենք։

4

«Մենք գիտենք, — ասում եր Լենինը, — վոր Ռուսաստանի համար վրկություն և հանդիսանում վոչ միայն գյուղատնտեսության լավ բերքը, — դա դեռ քիչ ե, — վոչ միայն թեթև արդյունաբերության լավ դրությունը, վորը գյուղացիությանը մատակարարությունը ապահով կարկանքը, դա նույնպես քիչ ե։ Մեզ անհրաժեշտ ե ծանր ինդուստրիա։ Առանց ծանր արդյունաբերությունը վրկելու, առանց նրա վերականգնման մենք չենք կարող կառուցել վոչ մի արդյունաբերություն։ ընդհանրապես առանց նրան՝ վորպես ինքնուրույն յերկիր՝ կկործանվենք։ Ծանր արդյունաբերությունը կարիք ունի պետական վարկերի։ Յեթե մենք չունենանք այդ վարկերը, ապա մենք, վորպես կուլտուրական պետություն, — յես արդեն չեմ ասում վորպես սոցիալիստական, — կկործանվենք» (18-րդ հատոր, 2-րդ մաս, եջ 95)։

Ահա թե ինչպես կարուկ եր դնում ընկ։ Լենինը ծանր արդյունաբերության համար միջոցների կուտակման ինդիբը։

Այս տարի և հետագայում նույնպես, մեր կուսակցությունը չեցը պետք է դնի նրա վրա, վորպեսզի յերկիրն արագ առաջ գնա ինդուստրացման ուղիներով, վորպեսզի արագ կերպով զարգանան մեր գործուաններն ու Փարբիկաները։

Ի՞նչպես ընդունեց բանվոր գասակարգն այս գաղափարը, այս միտքը, կուսակցության այս միջոցառումները յերկիրի արագ ինդուստրացման վերաբերյալ։

Կասկածից վեր և մի բան, վոր կուսակցությունն անց և կացնում այդ միջոցառումները բանվոր գասակարգի հարգի հետ և չնորհիվ նրան, վոր բանվոր գասակարգը հասկանում է այն խնդիրները, վորոնք գրպում են նցագ

5

առաջ կոմունիստական կուսակցության կողմից։ Վերջին տարիներում մենք նկատում ենք բանվորական ժամաների չտեսնված վերելք։ Ներկայումս ամեն մեկը տեսնում է, թե ինչպես գործարանում և ֆարբիկայում բանվորն որեցոր դառնում է ավելի շատ շահագրգռոված իր արտադրության մեջ։ Մենք տեսնում ենք, թե ինչպես որեցոր աճում է բանվորների և բանվորուհիների հոգատար վերաբերմունքը դեպի գործարանը, դեպի ֆարբիկան, վորպես իրենց հարազատ պրոլետական գործը։

«Ավելի լավ եմ վերաբերվում՝ արտադրության հետ, քան իմ սեփական շապկիս հետ։ Մեր արդյունաբերությունը՝ դա մերն են, պրոլետարական ե»— հաճախ լսում ենք մենք բանվորներից։

Սա ցույց է տալիս, վոր բանվոր դասակարգի առաջավոր ջոկատը հասկանում է կուսակցության առաջադրած խնդիրները, հասկանում է և իր բոլոր ուժերը գործադրում և այդ խնդիրների լուծման համար։ Սակայն սա գեռ մեղ համար քիչ է։ Հարկավոր է, վոր աշխատավորական ամբողջ մասսաները հասկանան այս խնդիրները։ Ներկայումս չի դտնվի մի գործարան, մի զավոդ, ուր բանվորն իմացած չլինի «սոցիալիստական մրցում» նշանավոր խոսքը։ Սոցիալիստական մրցման մեջ են բառացի կերպով մեր բոլոր ձեռնարկությունները, գործարանները, զավոդներն ու հանգերը։ Հարվածայնությունը դորժարաններում։ Մինչև որս չտեսնված, ոոր յերեւոյթ է բանվոր դասակարգի շարքերում։ Սա կոմունիստական աշխատանքի կազմակերպման առաջին փորձն է։

Արդյո՞ք բոլոր բանվորներն ընդդրկված են սոցման մեջ։ Դեռևս վոչ բոլորը։ մենք գիտենք մի

չարք գործարաններ ու ֆաբրիկաններ, վորտեղ բանվորության առաջավոր ջոկատն եմիայն ներդրյավված սոցման մեջ։ Մենք դեռ չենք հասել նույնիսկ նրան, վոր մեր ամբողջ ակտիվը, վորի վրա կուսակցությունն իր միջոցառումները գործադրելու դեպքում առաջին հերթին հենվում ե՝ ընդդրկված լինի սոցման մեջ։ Անգամ ձեռնարկությունների պատգամավորուհիները դեռևս ամբողջովին չեն ընդդրկված սոցման մեջ։ Իսկ ի՞նչպես են ողնում մեր բանվորների կանայք իրենց ամուսններին, յեղացրներին, հայրերին՝ սոցմանը մասնակցելու գործում։ Խսկապե՞ս բոլոր ակտիվիստները, կոմմունիստուհիները, կոմյերիտուհիները, պատգամավորուհիները, կոոպերատիվներում և այլ կազմակերպություններում ընտրվածներն ակտիվ կերպով մասնակցում են սոցիալիստական մրցմանը։ Դեռևս վոչ։ Բայց չե՞ վոր մեր առաջ զեր 1930 թ. գրված եր խնդիր՝ հասնել այն բանին, վոր մեր ձեռնարկություններում ինքնարժեքն իշեցվեր 11 տոկոսով, իսկ աշխատանքի արտադրողականությունը բարձրացվեր 25 տոկոսով։ Նման հսկայական խնդիրը կարելի յե լուծել այն պայմանով, յերբ ամբողջ բանվոր դասակարգն իր հետամնաց չերտերով ընդդրկվի այդ գործում, յերբ սոցման ծավալման ճարության, վոր յուրաքանչյուր բանվոր ու բանվորուհի մոտենա արտադրությանը, ինչպես իր սեփականությանը, վերաբերվի նրան այնպես, ինչպես վայել և այդ՝ պրոլետարական պետության մեջ ապրող բանվորն։

Պարզ է, ի հարկե, վոր սոցման ծավալման գործում խոչը դեր կարող են և պիտի կատարեն բանվո-

բուհի, գեղջկուհի պատգամավորուհիների ժամանենք, վորոնց թիվը Խորհրդային Միության մեջ հասնում է մոտ մեկ միլիոնի: Բանվորուհի պատգամավորուհիները մեծ շանկությամբ արձագանքում են կուսակցության այդ կոչին: Կուսակցության խնդիրները մոտ են և հասկանալի Խորհրդային Միության պատգամավորուհիներին: Այս թե ինչ է ասում Թիֆլիսի գալերի գործարանի բանվորուհի ընկեր Բոյկովան:

«Յես ուզում եմ շոշափել ամենահիմնական խլնդիրը, դա մեր յերկրի և Յեվրոպայի ինդուստրացման խնդիրն է: Մեր յերկիրը խորհրդային, յերիտասարդ յերկիր է. մեր նպատակն է՝ հասնել և անցնել Յեվրոպային: Յեվրոպան մեզ չի մոռանում, նա գիտե, վորհանձինս մեզ՝ ունի իր թշնամին»:

Մեզ մոտ դրված է ինքնարժեքի իջեցման, սոցմրցման խնդիրը: Մենք պետք են ամենուրեք և ամեն տեղ այդ իրագործենք: Մեր փողերը կգործադրվեն մասնիկների, բուժաբանների, մանկապարտեզների բացման համար: Այդ պետք է իմանա ամենահետամբաց բանվորուին: Մինչդեռ կապիտալիստական յերկրներում այն փողերը, վոր ստանում են կապիտալիստներն ի հաշիվ բանվորության՝ ծախսում են իրենց վրա: Յեվրոպան այժմ անց է կացնում ռացիոնալիզացիա և Հաղարակոր ու միլիոնավոր բանվորներ գուրս նետում փողոց իսկ յերբ մենք ենք անցկացնում ռացիոնալիզացիա՝ մենք կըճառում ենք բանվորական որբ և լավացնում բանվորության դրությունը:

Մենք բոլոր ուժերը պետք են ամբողջովով փոխարժենք դեպի արտադրություն, բարձրացնենք արտադրությունը, կատարենք արտադրության ռաշիռնալիզացիա, զբաղվենք ինքնարժեքի իջեցմամբ,

բանվորուհիներից կադրեր ուղարկենք դյուց, վորպես Դենք կարողանանք ավարտել սոցիալիզմի կառուցածը:

Յեթե բոլոր պատգամավորուհիները վոչ միայն մասնակցեն սոցմրցմանն ու հարվածային բրիգադներին, այլև կարողանան այդ գործի շուրջը կազմակերպել թեկուզ և բանվորուհիներից մի փոքրիկ խմբակ, ապա նրանք կատարած կլինեն մեր կուսակցության և բանվոր դասակարգի առաջ կանգնած ամենախոշոր քաղաքական խնդիրը:

Ուկենաստրուկտիվ շրջանում, վորում մենք ապրում ենք, իմանական խնդիրը, վորը դրված է ակտիվիստ-պատգամավորուիների առաջ՝ անձամբ մասնակցելու և սոցմրցմանը, ցույց տալ ուրիշներին դրա արդյունքները, կարողանալ ագիտացիա տանել իր հարեւամունիկների մեջ:

Այլ կերպ այդ խնդիրը մենք անհրաժեշտ հաջողաւթյամբ չենք լուծի:

Այն միջոցառումները, վորը կուսակցությունը նշել է յերկրի ինդուստրացման համար, մենք կկատարենք միայն այն գեղքում, յեթե ամբողջ աշխատավորությունը բանվոր դասակարգի գլխավորությամբ և կուսակցության ղեկավարությամբ կմասնակցի դրա իրագործմանը: Սրա համար ել ներկայումս մեր կուսակցությունն ավելի քան սերտորեն կապվում է աշխատավորական մասսաների հետ, առաջավոր և հետամաց բանվորների ու բանվորուհիների հետ: «Վորպես Դենք հաղթի, վորպես սեղծի ու ամրացնի սոցիալիզմը, — գրում է Վլադիմիր Իլյիչը, — պրոլետարիատը պետք է լուծի յերկու խնդիր, առաջինը, իր հեղափոխական պայքարի անման հերոսությամբ գրավել աշ-

իսատավորության և շահակարծվածների՝ ամբողջ մաս-
սան ընդդեմ կապիտալի, նվաճել նրան, կազմակեր-
պել, ղեկավարել նրան բուրժուագիայի տապալման
համար, յերկրորդ՝ իր հետ տանել մանր-բուրժուական
քոլոր խավերը նոր տնտեսական շինարարության ու-
ղիով, հասարակական նոր կապի ստեղծման ճանա-
պարհով, աշխատանքային նոր կարգապահության, աշ-
խատանքի նոր կազմակերպման ուղիով, վորը շաղկա-
պելու յե գիտության վերջին խոսքը և կապիտալիս-
տական տեխնիկան դիտակից աշխատավորների նոր
միավորների հետ, վորոնք ստեղծում են խոչը սոցիա-
լիստական արտադրություն (Լենին—«Մեծ նախաձեռնություն», հատոր 16, էջ 25):

ՍԶԱԿՑԵԼ ԿՈԼԵԿՏԻՎԱՑՍԱՆԸ

Յես կարծում եմ, վոր ներկայումս մենք չենք
տեսնի մեր ձեռնարկություններում և դյուզերում տե-
ղի ունեցող մի ժողով, վորտեղ բանվորներն ու դյու-
զացիները ակտիվ կերպով չքննեն դյուզատնտեսու-
թյան կոլեկտիվացման միջցառումները, վոր ձեռ-
նարկում և կուսակցությունն ամբողջ Խորհրդային
Միության մեջ:

Կոլտնտեսությունների ամրացման և հետազո-
յում կոլտնտեսություններում դյուզացիական մասսա-
ների ընդգրկման խնդիրը պահանջում է բանվոր դա-
սակարգից, գյուղի չքավորներից, բատրակներից և թի-
ջակների լայն խավերից ուժերի մեծ լարում:

Միայն ամբողջ բանվոր դասակարգի և աշխատա-
վոր գյուզացիության ուժերի մորիկիզացիայի դեպքում
մենք կուծենք մեր առաջ դրված խնդիրները: Փոշա-
շած գյուզացիական տնտեսությունների վերափոխումը

խոշոր կոլեկտիվ (համայնացած) տնտեսության շատ
գժվար գործ ե: Գյուղատնտեսության մեջ անհատա-
կան բոլոր տնտեսատերների թիվը հասնում է 24—25
միլիոնի: Յեվ ահա այդ մանր գյուզացիական տնտե-
սություններն անհրաժեշտ ե միացնել խոշոր, կոլեկ-
տիվ տնտեսություններում: Այս խնդիրը չափ բարդ,
դժվարին և պատմության մեջ չտեսնված մի խնդիր է:

Յեթե մենք քննում ենք մի վորեւ խնդիր և սխալ
ենք հասկանում այն, վատ ենք յուրացնում՝ ապա
հարց ենք տալիս, թե չկա՞ արդյոք մի վորեւ գիրք,
վորում կարելի լինի գտնել մեր առաջ ծառացած, մեզ
անհանգուտացնող խնդիրների պատասխանը: Սակայն
չկա այսպիսի մի գիրք, այնպիսի մի աշխատություն,
վորսեղ ասված լինի, թե ինչպես պետք է դորձնակա-
նում վերափոխել միլիոնավոր մանր, անհատակա-
նում կուսակցությանը կոլեկտիվ տնտեսության: Գյու հա-
տնտեսությունները կոլեկտիվ տնտեսության: Գյու հա-
մար մեր կուսակցությանը, բանվոր դասակարգին և
խորհուրդներին վիճակված ե, ոգտվելով մեր մեծ ու-
սուցիչներ՝ Կարլ Մարքսի և Վլադիմիր Իլյիչի ցուց-
մուքներից՝ սովորել այս ամենը գործնականում:

Սակայն, ինչպես շատ գյուղական աշխատուլներ,
իսկ հաճախ նաև քաղաքից ուղարկված բանվորներ գեռ
ինույլ քաղաքական պատրաստականություն ունեն, քիչ
են ծանոթ Լենինի ուսմունքին, քիչ և մակերեսորեն են
ծանոթ կուսակցության վորոշումների հետ, ապա նը-
րանք կատարում են բազմաթիվ սխաներ և շեղում-
ներ: Մասսաների մեջ նախորոք բացատրական աշխա-
տանք տանելու, չքավորությանն ու բատրակությանը
կազմակերպելու փոխարեն, համատարած կը կտի-
վացման շրջաններում կալակին, վորպես դասակարգ,

իլկվիտացիայի յենքարկելու քաղաքականությունը հաջող կատարելու համար՝ նրանք տեղատեղ անց են կացրել միջակի լիկվիտացիա: Այս սխալներից ոգտվելով, կուլակությունը կոլտնտեսություններից դուրս բերեց միջակների վորոշ մասին, ու մի չարք ըրջաններում մենք ունեցանք կոլեկտիվացման անհաջողություններ: Բանվոր դասակարգը և չքակորությունը պիտի ստեղծեն կոլտնտեսություններ միջակի հետ դաշնակցած, բայց վոչ յերբեք նրան հակառակ գնալով: Տարվելով կոլեկտիվացման թղթե հաջողություններով, նրանք մոռացել ելին լենինի ուսմունքը և նրա պատգամները միջակ գյուղացիության մասին: «Բռնությունը միջակ գյուղացիության նկատմամբ խոշորագույն վնաս է: Այդ խավը բազմաթիվ և բազմամիշտիլուն» (Լենին, հատոր 16, էջ 150):

ի՞նչպես պետք է առաջ տանել կուեկտիվացման դործը գյուղում և ի՞նչպիսի պայմաններ են հարկավոր սրա համար :

Ամենից առաջ անհրաժեշտ է կոլեկտիվացման գործը հասկացող հազարավոր բանվորների գործնական և կազմակերպչական ոժանդակությունը։ Անհրաժեշտ է, վորպեսզի բանվորների, բանվորուհի պատգամավորուհիների ակտիվը գնա առաջից և կարողանալ ընտրել իր միջավայրից այն ամենը, ինչ վոր լավ է դյուղի աջակցության համար։

Յեկ նույնիսկ քաղաքից բանվորական մասսաների գյուղ ուղարկումը գործը չի վորոշում։ Մենք ունենք դյուզացիական միլիոնավոր բնակչություն, և այդ բազմամիլիոն մասսան, վոր բնակվում են յերկրագնդի մեջ վեցերորդ մասում, անհրաժեշտ է կազմակերպել Հենց գյուղում։ Անհրաժեշտ է այնուհետ բատրակներից,

շքավորմերից ու միջակմերից, պատգամավորսելինե-
րից, խորեղդի անդամներից և այլն՝ ստեղծել կոփված,
ուժեղ ակտիվ: Զի կարելի սկզբից հույսը դնել մասսա-
յական կոլեկտիվացման վրա, յեթե մեղ մոռ, դյու-
դում, ամենից առաջ չստեղծվի ակտիվ, վորն ընդդրո-
ւի միջակին ու չքավորա-բատրակային դեկավարող կո-
րիզր, վորն ընդունակ լինի ճիշտ, լենինորեն անցկաց-
նել դյուդում կուսակցության խնդիրները: Այդ ակտի-
վի խնդիրը պետք է լինի՝ առանց վարչական միջոցնե-
րի, առանց «ընդհանուր համայնացման» մասսաների
մեջ տանել բացատրական, քրտնածան աշխատանք: Իսկ
կոլտնտեսությունների ներսում այդ ակտիվը պիտի իւ
ամբողջ ուժերը գործադրի կոլտնտեսությունների կազ-
մակերպչական ամրապնդման, ուժերի մոբիլիզացիայի,
սերմանման կամպանիայի համար և այլն:

Հենց ներկայումս իր ամքողջ սրությամբ դրված և
կին մասսաներին, առաջին հերթին բանվորուհիներին,
չքավորուհիներին և միջակներին պատժողովների մի-
ջազդվ սոցշինարարության մեջ ներգրավելու խնդիրը:
Չքավորության և բատրակության կազմակերպումը,
ամենաւրեք պատժողովների ստեղծումը, նաև դյաւա-

կան ակտիվի կազմակերպումը՝ ընդգրկելով միջակին անհրաժեշտ և վոչ միայն կոլեկտիվացման խնդիրները պարզաբանելու, գոյություն ունեցող կոլտնտեսություններն ամրացնելու, այլև կուլակության դեմ պայքարելու համար: Կուլակը դեռ մնում է մեր վոխերիմ չվոչացված թշնամին: Այս թշնամին հետագայում և կոգտագործի մեր սխալներն ու բազերը և կջանա ամեն կերպ վնասել մեզ, դրա համար ել մենք պետք եւ անմիջապես կազմակերպենք դյուղում կին մասսան:

Սա անհրաժեշտ և վոչ միայն նրա համար, վոր առանց կին մասսաների մասնակցության չենք լուծի սոցիալիստական շինարարության մեծ խնդիրները, այլև նրա համար, վոր ներկայումս կին մասսաները շարժվել են արդեն: Կուսակցության կողմից խորհրդային շինարարության բոլոր ֆրանտերներում տարված սոցիալիստական հարձակումը քափ եւ տվիլ կանաց լայն մասսաներին:

Հացամթերման կամպանիայի կենսադործումը, գյուղատնտեսության կոլեկտիվացման ուժեղ թափը ցնցել ե գեղջկուհիների ամենահետամիտաց խավերը: Մակայն գեղջկուհիների լայն խավերը դեռ չեն ինքնորոշված: Նրանք դեռևս չունեն անհրաժեշտ դիտելիքներ, վորոնցով կարողանան հասկանալ դասակարգաւոն պայքարը: Նրանք հաճախ դնում են նրա հետ, ով իւրենց նարպկութեն տանում ե իր հետեւից: Յեթե մենք կարողանանք նրանց կազմակերպել, մորհիլիդացիայի յինթարկել, ապա նրանք կլինեն մեզ հետ, իսկ յեթե կուլակն ե նրանց կազմակերպում՝ նրանք դնում են միս՝ մենք դատում ելի՞ք այսպես թե— «Յեթե քջիջը և աշխատում նա կծավալի աշխատանքները և

14

չեղջկուհիների մեջ, և այդ կավելացնի կուսակցաւթյան ուժը: Այստեղ, ուր քջիջը հաշվի չի առնի այդ ժոմենտը, աշխատանքը կտարվի և առանց կանանց»: Մի քանի տարի սրանից առաջ այս բանից առանձին վնաս չկար, միայն դա բնորոշում եր քջիջի թուլությունը, վորը մասսաների մեջ չի տարել աշխատանք: Բայց յեթե հիմա բջիջն այդպես դատի, թե՝ «Կազմակերպենք գեղջկուհիներին՝ լավ, չկազմակերպենք՝ նույնպես լավ», ապա գեղջկուհիները վորոշակի կերպով կխանգարեն դյուղում կուսակցության և խորհուրդների կողմից տարվելիք մի շարք միջոցառումները:

Կին մասսաները շարժման մեջ են դրված: Այդ պետք ե լավ հիշել: Նրանք գնում են մեր հետեւից միայն այն գեղջում, յերբ մենք հոդ ենք տանում նրանց կենցաղի մասին: Ընդհակառակը, այնտեղ, ուր մենք անտեսում ենք այդ աշխատանքը, գեղջկուհին դուրս ե գալիս մեր դեմ:

Գեղջկուհիների մեջ տարվելիք աշխատանքի աղաղակող պահանջի և գյուղում կենցաղային հիմնարկությունների ծավալման մասին պատմում ե Թիֆլիսի պատգամավորուհի ընկ. Նարինյանը.—

«Ներկայումս գյուղում կազմակերպված են կոլտնտեսություններ. աշխատանքը գնում ե արագ թափով, սակայն մենք այդ ուղղությամբ ունենք նաև թերություններ: Կոլտնտեսություններում մեր գեղջկուհիներն անդրագետ են: Լինում են դեպքեր, յերբ կուլակն ու տերտերն ոգտվելով դրանից՝ տանում են իրենց ագիտացիան և այդպիսով խանդարում մեր աշխատանքները: Լինում են դեպքեր, յերբ կինը հավատում և քահանաների պրովկացիաներին, վորոնք բուրքեր են յամբածում, իբր թե յերեխանները պետք ե

15

կանցանցից խլվեն, 30 մետրանոց վերմակ պիտի կարեն և այլն։ Այս ամենը բացատրվում է կանանց անդրազի տությամբ։ Մեզ անհրաժեշտ և մեծ սւաղդրություն դարձնել, մանավանդ կոլտնտեսություններում, կանանց գրադիտության վրա։ Մենք պետք են հասնենք այն աշխատողներ, իսկական ոգնականներ։ Կոլտնտեսություններում կա և ուրիշ մոմենտ, վորոն անհրաժեշտ է ընդգծել. դա մսուրների և մանկապարտեզների բացահայությունն է։ Շատ դժվար ե աշխատել կնոջը, վորը կամ մանկատուն։ Մրա համար հարկավոր և գյուղ ուղարկել աշխատողների կալր, վորոնք կարող կլինեն թյուններ կազմակերպելու համար։

Շատ կուսկազմակերպություններ հիմա յել, յերբ զեղչկուհին այդպես «ակտիվ» կերպով իսկանդարում է կոլլեկտիվացման խոշորագույն գործը, դարձյալ հաշվի չեն առնում գեղջկուհիների մեջ տարմող աշխատանքնենումը բաղաքական նշանակությունը։ Կուսակցության մանակում բաղմից անդամ զգուշացրել ե տվյալ ժամանակում կանանց մեջ տարմությունը աշխատանքների նշանակության մասին։ 1930 թ. հունվարի 5-ին կենտրոնը վորոշում ընդունեց կանանց աշխատանքների կարեսության մասին և դրա կատարման պատասխանատվությունը գրեց կուս ամբողջ ապահարատի վրա։ Դա պահանջում եր անմիջապես վերակառուցել վոչ ապահարատը, այլև վերակառուցել խորհրդի, կոռպահացիայի և պրոֆմիության աշխատանքները՝ կանանց բուժություններադային կարիքներին սպասարկելու համ-

մար։ Ընկեր Ստալինն ապրիլի 3-ի իր հոգվածում ասում է— «Մինչև վերջին ժամանակներու եարկ յեզած աւշադրությունը չիր դարձվում գեղջկուհիների մեջ տարվելիք աշխատանքների վրա։ Անցած շրջանը ցայց տվեց, վոր աշխատանքը գեղջկուհիների մեջ մեզ մռա հանդիսանում է մեր աշխատանքների ամենաքույզ տեղը։ Այժմս այդ բերությունը պիտի վեռականորեն և իմ նովվին լիկվիդացիայի յենքարկել։»

Ներկայումս արձանագրված է, վոր գեղջկուհիները կոլլեկտիվացման ժամանակ, մի շարք շրջաններում, հանդիսացել են արգելակ, նրանց մի մասը նախաձեռնողն են հանդիսացել կոլտնտեսությունից դուրս գալուն։ Այդ կատարվում է այն պատճառով, վոր մենք գործնականում հայտաբերում ենք պարձենականությունն, մասսաների հետամնաց ջոկատների կողմանի բարձրացման անկարողություն։ «Ինչո՞ւ քարշ գալ կանանց հետ, կորցնել ժամանակ այդպիսի համեստոյի ծշմաբություն, ինչպիսին է կոլլեկտիվացումը, բացատրելու համար։ Ինչո՞ւ չքավոր կանանց բնողքրկեց շքավորական խմբակներում։ Ինչո՞ւ հոդ տանել պատճումների աշխատանքների համար։ Ինչո՞ւ պայքարել համերի, հորթերի, բռստանների համայնացման քյուրագյուղությունների գեմ։ Բոլոր կանայք պիտի հասկանան ու յենթարկվեն։ Մրա արդյունքն այն է լինում, վոր վոչ բոլորն են համեստել և վոչ բոլորը հպատակել։

Ներկայումս հարկավոր է շտամպ ուղղել կանանց մեջ տարմելիք աշխատանքները հաշվի չառնելու սիստեմը։ Հարկավոր և համբերությամբ բացատրել կոլլեկտիվացման հակայական ինդիքները, գործնականում պատցուցել կոլլեկտիվացման վայրից տարմականությունները։

Հարկավոր և ամբացնել պատժազավները՝ ներդրավիլով
նրանց մեջ բարակ, չքավոր և միջակ գեղջկուհինե-
րին։ Անողայքանորեն հոգ տանել կոլտնտեսություննե-
րում կանանց աշխատանքների կազմակերպման, կեն-
չապի բարելավման, կոլտնտեսուհիների կուրտուրական
մակարդակի բարձրացման վրա։

Վոր կանանց աշխատավոր մասսան մեզ կհասկոնա
և կդնա մեր հետեւից՝ զբա լավագույն տպացույցն ե
շանդիսանում այն, վոր հիմա, չնայած կորհեախաց-
ման առավարիզում թույլ տված այլանդակություննե-
րին, կուրակի փորձերին՝ ուղարկորձելու կանանց հե-
տամնացությունը, կանանց մեջ տարվելիք աշխա-
տանքների թուլությունը, բարակ, չքավոր ու միջակ
գեղջկուհիների հիմնական մասը և նրա ակախը մըս-
նում է կոլտնտեսություն և այնուղ աշխատանք տո-
նում։

Բանվորուհիները, պատզամայնորուհիները և ակ-
տիվիտուհիները պիտի ոժանդակություն ցույց տան
զեղջկուհիներին։

Գլխավորը, վոր պիտի անել, դա այն և, վոր պիտու
և կոլտնտեսություններում կազմակերպել զեղջկուհի-
ների աշխատանքը, թույլ չուալ արտադրական աշխա-
տանքից դուրս վանելու կանանց աշխատանքը, կոր-
դավորել կոլտնտեսություններում արագ սպասարկու-
մը, կազմակերպել մուրներ, մանկական հրապարակ-
ներ, ճաշաբաններ, բարձրացնել կոլտնտեսուհիների
կուրտուրական մակարդակը։ Կուտնառեսուհիների
ուսանքառմը պիտի կատարել վճռական կերպով, և
այս գեղլքում նրանք արագորեն կազմառադրվեն կու-
րեկի արդեցությունից։

Կոլտնտեսինաբարության մեջ կանանց լայն մասսա-

ներն ընդունելու այս ինչելքները դրվում են վոչ մեայն
կուսակցության կազմակերպությունների, այլև բան-
վորուհիների և գեղջկուհիների պատժողովների առաջ։
Այս մասին առում և Թիֆլիսի պատգամավորուհի ընկե-
լիմովան, թե «գյուղի կոլեկտիվացումը—այդ հիմ-
նական մոմենտներից մեկն և, վորի վրա մենք,
բանվորուհիներս պիտի ուշադրություն դարձնենք։
Դուք զիտեք, վոր կուրակը և բոլոր հակախորհրդայցնե-
նելեմնաները, վորոնք մեզ շրջապատում են, կատարի
առջիտացիա յեն տանում Խորհրդացին Միության դեմ։
Դուք գիտեք, վոր կուրակը կատարի կամպանիա յէ տա-
նում կոլեկտիվացման տապարման համար։ Պատգամա-
վորուհիների խնդիրն և անհրաժեշտ հակահարդառն
տալ բոլոր կուրակներին։ Բանվորուհիները պետք է
գյուղում տանեն գտառակարգույթին հատակ գիծ, կազմա-
կերպեն չքավորությանը և մեր կողմը գրավեն միջա-
կին։ Այս քարտաքականությանը պատգամավճարուհինե-
րի կողմից պիտօք և գնահատովի վորպես ճիշտ քարտաք-
կանություն։

ԹԱՅՐԱՄ ԳՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

Յերկրի ինգուստրացման և գյուղատնտեսություն-
կոլեկտիվացման խնդիրները կատարելու համար մեր
կուսակցությունն ուժեղ կերպով ծավալում և մասսա-
յական աշխատանքներն այն նպատակով, վորսեալի
ընդգրկի աշխատավորության բոլոր ջոկատները։ Ինչ-
պես Հոկտեմբերյան հեղափոխության առաջին որերին,
յերբ մեր կուսակցությունն անկուսակցական լայն մաս-
սաներին տանում եր գեղջի հարձակում, բացատրում եր
աշխատավորությանը Հոկտեմբերյան հեղափոխության
խնդիրները և լուծում եր այս բանվոր դաստիարդի և

աշխատավոր գյուղացիության հետ, նույնպես և Հեծա, չնայած այն բանին, վոր մեր կուսակցությունը հեղափոխության տարիներում աճել է մի քանի ունգամ (Հիմա կուսակցությունը միլիոնից ակտիվ անդամներ ունի), մասսաների ակտիվ ոժանդակությունը կուսակցության առաջ ծառացած խոչոր խնդիրների լուծման համար հանդիսանում է անպայման անհրաժեշտ: Դրա համար ել վերակառուցման ներկա ըրջում պատգամավորուհիների՝ մասսաների ներկայացուցիչների գերը նշանակալի շափով բարձրանում է:

Պրակտիկ աշխատանք կատարող պատգամավորուհիների խնդիրը ներկայումս սուր կերպով տարբերվում է այն խնդիրներից, վորոնք գրված են նաև անցյալում: Մեզ մոտ կան հին պատգամավորուհիներ, վորոնք վնալով մի քանի տարի պատգամավորուհի՝ առում են—«ինչպես ե», վոր դու չես կարողանում գըլուխ բերել աշխատանքը: Ահա յես յեղել եմ մի քանի տարի պատգամավորուհի և լավ եմ կատարել աշխատանքը»:

Զարկալոր և հաշվի առնել, վոր հիմա պատգամավորուհիներին առաջադրվում են միանդամայն այլ որահանձներ: Հիմա բավական չե, վոր միայն պատգամավորուհին գնում է ժողով և ազնվաբար և վերաբերվում դեպի իր պարտականությունները՝ պատգամավորուհիներից պահանջվում է այժմ ձեռնարկություններում և զյուղատնեամբյան մեջ առավել ակտիվ մասնակցություն ցուցաբերել, քաղաքի պատգամավորուհիներից պահանջվում է ակտիվ ոժանդակություն զյուղի կողմէկտիվացման գործում:

Ի՞նչ պիտի անեն պատգամավորուհիները, վորպեսի հաջող կատարեն այդ խնդիրները:

20

Ամենից առաջ ոչառագամավորուհիները պիտի լինեն գրագետ: Մի քանի տարի սրանից առաջ, մենք պատգամավորուհուն կարող ենք տալ անդրագիտության վերացման համար մի ամբողջ տարի: Սակայն հիմա մենք աշխատում ենք այնպիսի պայմաններում, որը պետք է վոչ միայն պատգամավորուհուն սովորեցնենք գրադիտություն և նրան գրավենք հասարակական աշխատանքներում, այլև պահանջել նրանից պատասխանատվություն՝ ձեռնարկություններում արդի վիճակականի կատարման, դուզի կունեկտիվացման ուսանդակության և կուսակցության քաղաքականության հասկանալու համար: Այս բոլորը պետք է կատարել մեկ ասարում: սրանով ել պատգամավորուհու դերը սարբերվում է տվյալ ուեկոնստրուկտիվ ընդանությամեջատած մյուս տարիների հետ:

Յեթե անցյալ տարի մենք կարող ենք մեր պատգամավորուհիներին ազատել սովորելու համար Յ ամսով, ապա Հիմա մենք այդ անել չենք կարող: Հաշվի առնելով այն, վոր պատգամավորուհիների վրա դրված են այնպիսի խնդիրներ, ինչպիսին Ե՝ սոցմերցմանը մասամեջելը և կողմէկտիվացմանն ոժանդակելը՝ հարկավոր և դրա հետ միասն լուծել նույնպես մի Հիմնական խնդիր— կարող են արդյոք պատգամավորուհիները լուծել այս խնդիրները, յեթե նրանք անդրագետ մեան: Կարծում ենք, վոր վոչ, վորովհետև հիմնականը, վոր պիտի Հիմա հիշել՝ այդ աշխատավորական մասսաների ակտիվության հսկայական բարձրացումն է: Բոլորին հայտնի յե, վոր պատգամավորուհին պարտավոր է պատասխաններու բալոր այն հարցերին, վորոնց տուաջագրում և աշխատավոր մասսան, կարողանալ բացատրել մեր քաղաքականությունը, և հարվա-

21

Նել դասակարգային թշնամու հերցուրանքը։ Թեկուղ հիմա, գյուղատնտեսության կողմէն կտիվացման ընտ կազմված ահապին լուրեր ու բամբասանքներ են տարածում մեր դասակարգային թշնամիները, որինակ՝ իբր թե կոլտնտեսություններում պետք է լինի հասարակական սնունդ, վորը կուղարկվի Մոսկվայից խողովակներով, վոր բոլոր յերեխաները կվերցվեն, վոր ամեն դիշեր ամեն մի կնոջ համար կտրվի որդեր, վորակնեղի կոլտնտեսություններում «ընտաննկանությունը վերանա» և շատ նման հիմարություններ։

Այս բոլորը պիտի ժիտել և մերկացնել գասակարգային թշնամու կեղծիքը; Բնական է, վոր անդրագիտագումարամավորուհին կրծվարանա պատասխանել այդ բոլոր հարցերին: Այսպիսով պատգամավորուհու համար առաջին պայմանը պետք է հանդիսանա դրագիտությունը: Կարողանալ վոչ միայն պատմել, այլև ապացուցել՝ հենելով թերթերի, դրքերի, բրոցուրների, լսած գեկուցման և զասախոսության վրա: Պարզ է, վոր ներկայումս գրագիտաւրյունը պատգամավորուիների համար ստանում է առանձնակի հարստական նշանակություն: Ներկայումս գրագիտությունը հարկավոր ե վոչ թե նրա համար, վոր ուազենան նրանով, ներկայումս դրագիտությունը հարկավոր ե քաղաքական աշխատանքի համար, նրա համար, վոր պեսզի լինեն մասսայի մեջ հեղինակավոր, վսրակեսզի կարողանան ճիշտ կատարել կյանքում կուսակցության քաղաքականությունը: Հարկավոր ե, վորպեսզի պատգամավորուհին աշխատանքում, մորը դրված է նրա վրա, դղա, վոր նա ապրում ե ավելի պատասխանառությանում, քան առաջ: Հարկավոր ե իրեն գիտությունը խորացնել նրա համար, վորպեսզի կարողանա զարգացած առաջատար դաստիարակությունը:

ծել արված խնդիրները : Պատշամավորուհիների ըստ զունգն եւ ամենակարճ ժամանակում անուղային ավարտել գրադիտություն և անդրադիտության վերացման դործում զբավել նաև իր հարկանուհում՝ աշխատանքի լոկերոջը :

Մինչեւ անդրագիտությունն մեզ մոտ գեռ շատ
մհծ տեղ և պրավում : Յեթե համեմատենք յերկրի բն-
դուստրացման խոշոր խնդիրները և դյուլի կողմէիտի-
վացման հարցերը և գիտենք, թէ ի՞նչ են ներկայաց-
նում իրենցից կանանց լայն մասսաներն իրենց կու-
տուրական, քաղաքական մասկարդակով, ապա կտես-
նենք, վոր դեռ աշխատավորության խոշոր ջոկատները
գոյնվում են խավարում . նրանք քաղաքականացեն ան-
դրագիտա են : Հեղափոխությունը կարծես թէ նրանց
դիմել ե, սակայն խորապես չե շարժել : Նրանք զեռ
մօքիլիզացիայի չեն յենթարկված՝ ուսման, դրադի-
առության համար : Ահա մի քանի թիմեր կանանց անդր-
րագիտությունն մասին — Քաղաքում անդրագիտա կոտ-
ուայք, մինչև 34 տարեկան, կաղմում են 26,3 տոկոս,
իսկ գյուղում՝ 53,6 տոկոս : Քաղաքում 35 տարի տնե-
ցողները՝ 37,8 տոկոս, գյուղում՝ 69 տոկոս : Այսուշ-
մենք բավական հետ ենք մնում : Մեր բանվորուհին-
դեռ լիովին չի հասկացել այն վիթիւնարի խնդիրները,
վորոնք դրված են մեր յերկրի առաջ : Կուռակցու-
թյունն ուժգնորեն հարվածում է, վորապեսդի արագաց-
նի շինարարության տեմպը : «Հասնել և անցնել» կա-
պիտալիստական յերկրներին՝ տեխնիկայի, տնտեսու-
թյան զարգացման ասպարեկում՝ այս լոգունները հայտնի
մեր բոլորին . բայց չե՞ վոր մեր կուռակցությունը «հաս-
նում է» Յեկարության վոչ թէ մենակ, այլ մասսաների
հետ : Յեթե կոմմոնիստները մտածելին ժիշտակ «Հայ-

Ա. Ե. », ապա նըստիք շատ արագ սուսաց կլինել լին, և կռասցվեր ահուելի անզունդ կռւսակցության և անկռւսակցական մասսաների միջնորդ : Մենք պետք և արշավը կաղմակերպենք ամբողջ աշխատավոր մասսաների հետ՝ ամեն կերպ արագացնելով նըստի կռւսաւրական և քաղաքական մակարդակի տեմպերը : Այսպես և սովորեցրել մենք ընկել . լինինք :

«Գիշափորը, — ասում եր Լինինը, — վորը մեղ պահառած ե՝ զա կռւսաւրականությունն ե, զեկավարելու կարողությունը : Տնուեսականուրեն և քաղաքականուրեն ՆԵՊ-ը միանգամայն ապահովություն ե մեղ սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքերի կառուցման հնարավորությունը : Խնդիրը «միայն» պրոլետարիատի և նրա ավանդաբղի կռւսաւրական ուժերի մեջն ե » (Լինինի Հայաքածու, Տ-րդ Հատոր, էջ 39) :

Այստեղից յելնելով, պատգամավորուհիների վրա, վիրապես կռւսակցության ավիտառորների, կռւսակցությունից զեղոքի մասսա, մասսայից զեղոքի կռւսակցությունը տանող շղթայի՝ դրված ե մի խնդիր — հասնել այն բանին, զորպեսզի աշխատավոր կինը հասկանա, զոր հիմա չափազանց սրատասխանատու ժամանակաշրջան ե : Դրա համար մեղ հարկավոր ե ուժերը լարել, սովորել, արագաբար զարգանալ քաղաքական և կուլտուրական տեսակետից : Հեղափոխության 13-րդ տարում քիչ համույնցուցիչ են դառնում խոսակցություններն այն մասին, զոր «մենք համալսարաններ չենք ավարտել, տագրել ենք դժբախտ և այլն» : Այդ առանց այն ել հայանի յե բոլորին և առաջնին հերթին մեր կռւսակցությանը, զորովհետեւ բայլը մեջերի կռւսակցությունը՝ զա մասսաների կռւսակցություն ե, զա կռւսակցություն ե, զորը գուրս և յեկել բանվոր գառա-

կարգի ծոցից, և կարիք չկա պատմել անցյալի ձևըման մասն : Սմեն մի կրմունքատի այդ հայտնի յե : ԶԵՇ գոր հիմա, Հոկտեմբերյան հեղափոխությունից հետո այդ ձնչումը չկա, ապա մի՞թե չեր կարելի այդ 12 տարվա ընթացքում 3—4 ամիս հատկացնել նրա համար, վորպեսպիս սովորեն զրագիտություն : Թվում ե, վոր 12 տարին բավական ժամանակ ե ըլա համար : Այդ պետք ե հասկանալ և ուղղել : Վոչ միայն պատգամավորուհիներին իրենց հարկավոր և վերացնել անգրագիտությունը, վերագաստիարակիել, դառնալ գրագետ, կռւսուցապես զարգացած, այլև այդ սովորեցնել ըստ ջտպատճին :

Ճիշտ ե, հեղափոխության տարիներին հազարավոր պատգամավորուհիներ սովորել են գրագիտություն և արդեն առաջ են քաշված զեկավար աշխատանքի, սահման չափերը ներկայումս ուղում են իմանալ սիելի չափ, քան ավել և նրանց տարբական գրագիտությունը :

Պատգամավորուհիների մի մասը ինչը ում և բանականալ հասուկ գործոցներ զոչ միայն անգրագիտության վերացման, այլև հետապոտուցման համար :

Մեր նպատակն ե այդ խնդիրը դնել գործնականություն : Պատմողովներում պիտի հայտաբերել ով ինչ ե ուղում սովորել : Ուժեր մենք բայլական ունենք, այնպես վոր կարելի յե կաղմակերպել զանազան գործնական զապնիցացներ : Վոմանք ուղում են սովորել թվաբանություն, մյուսները բնագիտություն, յերրորդը կար և այն : Բայց, ոյնուամենայնիվ, չի կարելի մոռանալ այն, վոր Հոկտեմբերյան հեղափոխության 12 տարվա ընթացքում բանվորների ու բանվորուհիների, յուղագործություն չըտվոր ու բատրակ ամբողջ մասսան

գեռես չեն վերացրել մոռին անդրադիտությունն ու կիսուդրագիտությունը, վոր մասսաների քաղաքական և կուլտուրական մակարդակը դեռ բավականաշտի չերաքրացած, վրուզեսի հետեւ ամեն ինչի, վոր կտարդում և ձեռնարկություններում, տրեստներում, հիմնարկություններում: Մեր ապրած շրջանը պահանջում և աշխատավորության ուժերի մասսայական մորդագացիս՝ ուսման, կուլտուր-քաղաքական մակարդակի բարձրացման համար: Դեկամուր աշխատանքի առաջ քաշված բանվորների, բանվորուհիների և պատրամափորուհիների ակտիվը պիտի առանձնապես ուժեղ կերպով զբաղվի քաղլուս և մանագիտական պատրաստականությամբ: Արդյոք շատ զատկամավորուհիներ են մատուցմում, որինակ, այն մասին, վոր մեր անդրադիտությունը վնասարարության գեմ պայքարի դորում թուլացնում և մեր զգոնությունը:

Բոլորը գիտեն վնասարարության մասին, հիշում են Շախտի և այլ գործերը: Վնասարարները նստում են կուսակցության և բանվոր դաստկարդի վրա միւսնակար սուբյեկտներ և բայականաչափ զոհեր:

Յեթև մենք ձեռնարկություններում, տրեստներում, խորհուրդներում, կոռուպտացիայում, դորձարաններում, վարչություններում ունենայինք քաղաքականակես և մասնագիտորեն պատրաստված բանվորներից և բանվորուհիներից կազմակերպիչներ և արագագործյան դեկամուրներ, ապա վնասարարությունը կմենել սրական չափով, վորովհեան ամեն մեկը կիմանար իր դորձը բատ եյության, ամեն մեկը, նախքան համատար մասնագետի խոռքին՝ կճանար իմանալ և ստուգի գործը: Մեզ մոտ շատ վնասարարներ բացմանում են նրան համար, վոր հաճախ բանվորների և բանվորուհի-

ների լայն մասսաները միայն ձեվականորեն են ներդրավում վարչություններում մասնակցելու գործառմ: Համարում են, վոր նրանք աշխատում են ուղղիաներում, հանձնաժողովներում, զնում են ժողովների, բայց չեն ներդրավում զեկալարման աշխատանքների խորքը, հաճախ նրան համար, վոր նրանց խանգարում է անդրագիտությունը և այն պայմանով, վոր չինովնիկներն ուզում են միայն իրենք զեկալարել: Ներկայաւոր կուսակցությունն իր ամբողջ մեծությամբ զբեր և բանվորներից, բատրակներից և չքավարներից կառեր պատրաստելու խնդիրը:

Ի՞նչ և նշանակում այս և վո՞րտեղից մենք կարող ենք վերցնել այդ կաղըերը: ԶԵ՞ վոր կաղըերը յերկնօքից չեն չնկնելու, և մենք սրան չենք համատում: Մեր կաղըերը՝ այդ նույն բանվորները, բանվորուհիներն են, բատրակները, բատրակուհիները, գյուղական չքավորներն ու միջակները, վորոնք աշխատում են գործարաններում և գյուղատնտեսության մեջ: Մեղ հարկավոր են ինժեներներ, տեխնիկներ, գյուղերի համար ուղացիչներ և բժիշկներ և այլն: Երանք մեղ հարկավոր են չքավորներին, բանվոր դաստկարդին: Դրա համար ել և բանվորուհին կաղըերի այլականի կարերի գեղագում չի կարող անդրադեմ մնալ: Դատել այսպես, վոր աղըել դժվար է, յերկխաները և զանազան հերթերը խանդարում են սովորելուն՝ չի կարելի: Յեթև բոլոր բանվորներն ու բանվորուհիներն այլպես գտանեն՝ ուզումենք վնասարարությունը լիկիդացիայի յենթարկել չենք կարող, նա կղարդանա և հետազայում յեթե բանվորը, արտադրողը հեռու պիտի կանոնի զեկալարումից:

Բանվորուհին պիտի իմանա, վոր գրադեմ լինելով՝
27

նաև կարող ե պեսաւթյան կառավարման գործում իրեն համապատասխան տեղ գրավել, իսկ յեթե անդըստքեա ժեա, չի կարող իսկապէս զեկավարել աշխատանքները: Ահա որա համար ել մենք պնդում ենք, զոր անգրագետ պատգամավորուհիները պետք ե սովորեն գրագիտություն: Յեզ այս խոնդիրը ներկայումս խոշոր քաղաքակի խոնդիր ե: Այս խոնդիրը վերաբերում է համակապես յերեսաբդությանը: Այսուղ յերիտասարդ աղջիկներն անեն չատ պատասխանատու դեր: Նրանք փաստորեն չուառվ պետք ե գրավեն կառավարման գործում հին բանվորուհիների տեղը, և դրա համար նրանց անհրաժեշտ է ամեն գնով սովորել: Նրանցից չպետք ե պահանջել միայն լիկայանի կամ 1-ին աստիճանի գործոցի ավարտումը: Յերեսասարդությանը կարելի յե առաջորդել ամենախիստ պահանջներ: Մենք ուզում ենք, կոր նրանք վերջացնեն 7-ամյա, 9-ամյա, բանֆուկ, ԲՈՒՀ և այլ ուսումնական հաստատություններ: Բահովոր յերիտասարդության առաջ բոլոր գոները բաց են, և այս գործում պատգամավորուհիների դերը, զորակա ուսումնա ազիտաստրների՝ բավական մեծ ե և պատասխանատու: Կանանց և աղջիկներին ուսման գործում ներդրավելու համար, ԲՈՒՀ-Երում, բանֆակներում և այլ ուսումնական հաստատություններում հաստատության պարագիր տոկոսներ: Առեկայն համար և պատահություններում, յերբ ուսումնական հաստատություններում, ուսմանողության ընդունելությունից հետո, տոկոսների արդյունքների ամփոփման ժամանակ բանվորուհիները սովորում: Այս պետք ե հաջու տոնել աղջապայի համար: Հարկավոր ե, վորովեսղի բանվորուհիներն իրենց ըրջանից բավական շատ կազմեր առաջ քաշն և ուզորիեն սովորելու: Անհրաժեշտ է,

վորպեսղի յերիտասարդ բանվորուհիների գերը ուսումնա տապարիղում բարձրանա: Իեկոնսարուկափիլ շրջանի մեղ պարտավորեցնում ե, վորպեսղի մեր բոլոր ուժերը գործադրենք՝ մեր կազմերը ոտեղծելու համար:

Հարկավոր են նոր կադրեր բանվորներից, բարբակներից և չքափորներից, զրանց թվում և կանանցից՝ ոշխատելու գյուղխորհն նախագահների պաշտոնում, կոսովերատիվներում, կուտանսեսություններում և այլն: Աշխատանքի վոր ճյուղն ել վերցնենք, ամենուրեք մեղ հարկավոր են մարդիկ բանվոր դասակարգից և չքալորությունից: Այդ մարդկանց անհրաժեշտ է պատրաստել: Նրանց անհրաժեշտ է սկսել այրութենից և շարժվել առաջ:

ՊԱՏԺՈՂՈՎՆԵՐԸ ԿԱԴՐԵՐԻ ՊԱՀԵՍՏՆԵՐ ԵՆ

Ներկա շրջանում պատրամավորուհիների հաջորդ խնդիրն այն ե, վոր հոգ տանեն, վորպեսղի ալիքի պրատիրոժներն համ: Կենտկոմի վորոշումները՝ բանվորուհիներից ակտիվ պատրաստելու և զեկավար աշխատանքներում առաջ քաշելու վերաբերյալ: Կենտկոմը նախատակ է զբել բանվորուհիներին վճռական կերպով ու համարձակորեն առաջ քաշելու զեկավար աշխատանքներում: 1929 թ. հունիսի 15-ին ընդունված է վորոշում, վորտեղ կենտկոմն ընդգծում է տեղական կաղմակերպությունների կողմից ցույց տված ծայրուհեղ անվատահությունը՝ կանանց զեկավար ինքնուրացն աշխատանքների առաջ քաշման գործում և առանձին դեպքում, մի քանի կաղմակերպությունների և առանձին կուսանդամների կողմից, բայց այդ, անտարեկր վերաբերմունքը: Կանանց առաջքաշման ասպարիդուած կատարված սիամյերի ուղղման և նրանց առաջքաշման

առեմպերն աբագացներու համար մենք չենք կարող աշխաթող անել պատգամավորական ժողովները: Բայց վա՞րդութեաց պետք է մենք վերցնենք այս առաջ քաշված բանվորուհիներին: Դարձյալ պատժողովներից: Այս մեր լավագույն գործնական համալսարանն է: Ո՞վ է ընդունվում մեր կուսակցության մեջ: Կուսակցության մեջ ընդունվում են ավելի շատ բանելորուհի պատգամավորուհիները: Խորհուրդներում կին անդամների 80 տոկոսը նախնին պատգամավորուհիներ են: Սկզբից նրանք անցել են պատժողովներով, և տո նրանց ընդունելու կուսակցության մեջ: սկզբից նրանք աշխատուել են վորպես պատգամավորուհիներ, և տո նրանց տեղափոխութեան աշխատանքի:

Պատշաճավորուհիները՝ դա գործնական մասամբ կան գողոց և բանվորուհիներից և գեղջկուհիներից պետության կառավարման գործին պատրաստելու համար:

Ներկայութում մեզ չի կարող բավարարել տարին մեկ անդամ, մարտի 8-ին անցկացվելիք առաջքաշումը: Մեղ հարկադր են բանվորուհիների և գեղջկուհիների մասայական առաջքաշումներ: Պատժողովների դերը կայանում է նրանում, վորպետուի իրենց շահանից խմբերով առաջ քաշն կոնանց զեկավար աշխատանքի՝ ուղարկութեանը նրանց վորպես պատգամավորուհի, վորոնք աշխատում են վորպես կոռպերատիվներում, ողբագիտություններում, և խորհուրդներում: Այդ խմբերից առաջին հերթին պիտի առաջ քաշել ավելի պատրաստածներին:

Մեղ հիմա հարկավոր են վոչ թե մեկ, այլ հարյուր և հաղարավոր կանայք պետական, պրոֆ և կոռպերատիվ պատգամատաներում առաջ քաշելու համար:

Պատգամավորուհիների դերը վերակառուցման ըրաժանում հենց այն է, վոր ինքը պատգամավորուհին առաջ պատրաստվի զեկավար աշխատանքի համար: Մի քանի պատգամավորուհիներ մտածում են այսպես —մի տարի յեղա պատգամավորուհի՝ չսովորեցի, ի՞նչ կովը, կոռպերեմ յերկորբդ տարին: Ներկայումս այդ ճիշտ չեն ներկայումս պիտի կարողանալ մեկ տարում սովորել: Անհրաժեշտ ե մեկ տարում անցնել ծրագիրը և ականավոր ուղարկություն ցուցաբերել արտադրության մեջ, ակտիվ կերպով ողնել չյուղին, արագ սովորել զրագիտությունը: Կովկենով պրակտիկ աշխատանքներում և ուժեղ տեսմանքով պատրաստվելով ավելի պատուիտանատու աշխատանքների համար՝ պատգամավորուհին կանի և արդարիություն կարածնչու կաղընը պետական մեծ աշխատանքների համար:

Մարդկանց արագ նախապատրաստման համար պատժողովները պետք ե վերցնեն պրակտիկ աշխատանքների համար պատրաստելու մտքատական տեմպեր: Որվա բոլոր այրող հարցերը, վորոնք դրված են ներկայումս ձեռնարկություններում, զյուկերում, արդֆինուլանի, ագրուլուստագանդի, սերմանման կամպանիայի նախապատրաստվելլ, կուլակության դեմ պայքարելլ, խորհուրդների վերընարությունները կունասենությունների սմբացումը և այլ բոլոր ինալիքները պետք ե լինեն պատգամավորուհու ուշադրության կենարունում:

Այսն մի պատգամավորուհու հարկավոր ե ոգոսադրութեալ աշխատանքի և զարնանացանի կամպանիան անցկացնելու ուշադանքների համապատասխան ընտագմավառում: Իսկ մարդկանց պետք է պատրաստել մարտական կարգով: Մենք սովորաբար պատգամավորուհի-

ներին սովորեցնում ենք մեկ առարի, իսկ հիմա մարտահան կարդով պիտի սովորեցնենք նրան մի բանի ուժում:

Պատժողովները՝ դա ձեռնարկություններում և գյուղերում մեր հիմնական հնարաւանն են հանդիսանում: Պատժողովների միջոցով մենք կազդենք ամբողջ կանանց մասսաների վրա, պատժողովների միջոցով մենք կապարաստենք կազդրեր:

ԿԵՆՑԱՐԻ ԱՐՄԱՏԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Հինգերորդ խնդիրը՝ դա պատճամավորուհիների դերն և կենցաղի վերակառուցման գործում: Ներկայումս կենցաղի վերակառուցման խնդրով զբաղվում են շատերը, շատերն ել խոսում են նրա մասին: Գործարաններում և Փարբիկաններում բանվորներն առօս են, վոր հարկավոր և սոցիալիստական հիմունքներով վերակառուցել կենցաղը: Կանանց կենցաղային դրությունը մինչեւ որս ել բավականին ծանր է: Կենցաղի վերակառուցման գործում պատճամավորուհիների դերը բավականին այլ կերպ է դրվում: Առաջ նույնպես խոսում էին կենցաղի մասին, սակայն այլ կերպ ելին խոսում: Առաջ խնդիր ելին դնում, վորպեսզի ձեռնարկություններում, գյուղերում պատճամավորուհիները ձեռք բերեն ավելորդ մասւրներ, վորպեսզի այդ մասւրները լավ պահպեն, վորպեսզի այդ մասւրներում ընդունվեն բանվորուհիների և չքավորության յերեխանները, վորպեսզի մասւր պահելը թանգ չնստի: Առաջ մենք պահանջում ելինք, վորպեսզի պատճամավորուհիներն ոդնելին ձաւշարանների բացման, վորպեսզի աղմկելին, վոր մենք չունենք մվացատներ, վոր մանկապարտեզները քիչ են այլն: Այս բոլորը նույն չափով մնում են նուև այժմ:

Կենցաղ

Սակայն, բացի այս բոլորից, պատճամավորուհի ակտիվիտաթի վրա գրվում են նաև մի նոր խնդիր: Դա կենցաղի արմատական վերափոխումն է, այդ նշանակում է, վոր յեթի կառուցման ենք բանվորական բնակարաններ, նոր տներ՝ ապա հարկավոր են, վորպեսզի այնտեղ անպայման լինի մանկապարտեղ, մասւր, լվացատուն, ճաշարան, գրադարան, կուլտուրական անկյուն: Հարկավոր ե այնպես դնել գործը, վորպեսզի պատճամավորուհին կարողանա ազգել շինարարության վրա: Շինարարության պլանները քննելին՝ պատճամավորուհիները պիտի աշխատեն, վոր այդ շինարարությունը հարմարեցվի նոր կենցաղին, կնոջ՝ բանվորուհու սպասարկմանը: Մեր տնտեսության ուժեղացման հետ միասին, բանվորուհիները և բանվորները կպահանջեն, և արդարացի կերպով, վորպեսզի կազմակերպվեն մեծ մասշտաբով լվացատներ, մսուրներ, մանկապարտեղներ, ճաշարաններ: Իսկ մենք, ներկայումս, կառուցել ենք այնպիսի տներ ու բնակարաններ, վորոնց մեջ չի նախատեսված կանանց կենցաղի թեթևվացում: Նոր բնակարանների կառուցման հետքում պետք է ամեն կերպ ապահովել նոր կենցաղի ծիկերը:

Կին-բաժինների վերակառուցման առթիվ, կուսակցության կենտրոնմի վորոշումից հետո, կենցաղային աշխատանքը պիտի տանեն խորհուրդները, պրոֆմիությունները, կոռպերատիվները: Կուսկոմիտեների բաժինները պիտի զեկավարեն այս աշխատանքը: Սակայն, չնայած նրան, վոր ամբողջ կուս, խորհրդային, պրոֆ., կոռպ որգանները պիտի հոգ տանեն կենցաղի մասին, այնուամենայնիվ, բանվորուհիների-պատճամավորուհիների դերն այդ գործում խոչը է:

Եեթի պատճամավորուհիները ըւեն՝ ապա մեջ 1140

դեռ յերկար ժամանակ չի հաջողվի կենցաղն արժա-
տական վերակառուցման յենթարկել։ Պետք ե հիշել,
վոր Վլադիմիր Իլյիչը խոշոր նշանակություն եր տալիս
կանանց կենցաղային ազատագրմանը։

«Կանանց իսկական ազատագրումը, իսկական կո-
ժունիզմը կսկսվի այնտեղ և այն ժամանակ, վորտեղ
և յեր կսկսվի (պետական իշխանությունը տիրող
պրոլետարիատի ղեկավարությամբ) մասսայական պայ-
քար՝ ընդդեմ այն մանր տնային տնտեսության՝ կամ
ավելի ճիշտ՝ նրա մասսայական վերակառուցումը խո-
չոր սոցիալիստական վերակառուցման մեջ։

«Արդյո՞ք գործնականում բավականաչափ ուշա-
դրություն ենք դարձնում մենք այդ խնդրին, վորը
թերեւտիկ կերպով անվիճելի յե ամեն մի կոմմունիս-
տի համար։ Ինարկե, վոչ։ Արդյո՞ք բավականին հո-
գափտար ենք վերաբերվում մենք այս ասպարիլում ար-
դեն ձեռք բերած կոմմունիզմի ծիլերին։

«Կրկին անգամ վոչ և վոչ։ Հասարակական ճա-
շարանները, մսուընները, մանկապարտեզները, ահա
այս ծիլերի նմուշները, այն հասարակ, առորյա, պարզ,
վոչինչ չներկայացնող միջոցները, վորոնք գործնակա-
նում ընդունակ են ազատել կնոջը, գործնականում ըն-
դունակ են փոքրացնել և վերացնել հասարակական ար-
տադրության և հասարակական կյանքում նրանց դերի
անհավասարությունը տղամարդկանց հետ։ (Լենին,
ժողովածու, հատոր 16, եջ 256)։

Նոր կենցաղի ծիլերի այս ամբողջ աշխատանքները
եր վրա պիտի վերցնի բանվոր դասակարգը՝ ղեկավար
ունենալով կուսակցությունը։

Սակայն այդ գործում միանդամայն բացառիկ դեր
ունեն կառաքելու պատգամավորուհիները։

Յուրաքանչյուր մատուր, յուրաքանչյուր նոր ման-
կապարտեղ, հասարակական ճաշարան, լվացառուն՝
որանք բոլորը նոր կենցաղի ծիլեր են, վորոնք հնարա-
վորություն կտան կնոջը՝ բաղդիլու կուլտուրական և
քաղաքական աշխատանքներով։

Ներկայումս, ուեկոնստրուկտիվ շրջանում, մենք
կենցաղի մասին խոսելիս պետք ե բարձրանանք մի
քանի աստիճան վեր և դնենք ինդիր՝ կենցաղի արմա-
տական վերակառուցման մասին։ Այդ նշանակում ե՝
ամեն կերպ զարգացնելով մասսաների ինքնագործունե-
յությունը՝ ձեռք բերել կենցաղային հիմնարկություն-
ների համար մեծ հատկացումներ, կազմակերպել շատ
կենցաղային հիմնարկություններ գործարանային և
բնակարանային շինարարության կից։ Պատգամավորու-
հիների դերն այդ գործում անչափ մեծ ե։

Մեր նոր կոլտնտեսությունները պատգամավորու-
հիներից հատուկ ոգնություն և հոգատարություն են
ապասում։

Կենտկո՞րի նոյեմբերյան պլենումը մատնանշեց,
վոր «... կոլտնտշինարարության անհրաժեշտ պայմանն
և հանդիսանում կոլտնտեսության բնակչության սո-
ցիալ-կենցաղային սպասարկման լավացումը (նամա-
նավանդ կանանց) — մսուընների կազմակերպում, հա-
սարակական սնունդ և այլն»։

Անշուշտ, այդ հիմնարկությունների ծավալումը
կամրապնդի կոլտնտեսությունները։ Այսուեղ ևս հար-
կավոր ե պատգամավորուհիների փորձն ու կազմա-
կերպված ոժանդակությունը։

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՈՒՅԻՆԵՐԻ ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՈՒՄԸ

Ներկայումս ավելի քան յերբեք, բանվորուհիների առաջ դրված ե յերկրի պաշտպանության համար պատրաստվելու խնդիրը։ Այս աշխատանքն արդեն համակել է աշխատավոր կանանց մասսաները։ Մեկ միլիոն հարյուր հազար բանվորուհի ու գեղջկուհի ընդգրկված են ՊԱԶԼ-Ավիաքիմում։ Այս խոչոր բանակ է, սակայն առանց սխալվելու կարելի յե ասել, վոր պրակտիկ աշխատանքներում մասնակցություն և ունենում ՊԱԶԼ-Ավիաքիմի անդամների միայն մեկ յերրորդը, իսկ մնացածները համարվում են սոսկ անդամներ։

Պատգամավորուհիները ի պատասխան Խորհրդային Միության դեմ ձեռնարկած կրոնական արշավանքին, կապիտալիստական յերկների՝ մեր դեմ զենքերի շաշման՝ վոչ ժիայն կուժեղացնեն աշխատանքն արդինապլանի կատարման համար, վոչ միայն ցույց կտան դյուրի կոլլեկտիվացմանը գործնական ոգնություն, այլև կուժեղացնեն իրենց մասնակցությունը ՊԱԶԼ-Ավիաքիմին, և այդպիսով կբարձրացնեն իրենց մարտական պատրաստությունը։

Եերկրի ինդուստրացումն ուժեղացնելու, կապիտալիստական մնացորդների արմատախիլ անելու, աշխատավորության նորանոր շերտերը պետության կառավարման գործում գրավելու աճման հետեւանքով՝ աճում և նաև կապիտալիստների ատելությունը դեպի մեզ։

Ամեն մի նոր Փաբրիկա, ամեն մի նոր կոլտնտեսություն, կուսակցության աճամբը և հաշիվ բանվորության՝ վկայում ե մեր աճման մասին և գրա հետիփառին ավելացնում կապիտալիստների ատելությունը գեղի մեզ։

Պատգամավորուհիները չեն մոռացել, վոր մենք մենք կողմից շըջապատված ենք կապիտալիստական ողակով։ Իսկ դա մեզ շատ բան ե պարտավորեցնում։ Այս բոլորը, ինչ վոր կա ընդունակ, առողջ բանվորուհիների, բանվորների կանանց, գյուղի բատրակուհիների, չքավորների մեջ՝ մենք պետք ե պատրաստենք յերկրի պաշտպանության համար, վորովհետեւ գալիք պատերազմը բոլորովին ել այնպիսի պատերազմ չե, վոր յեղել ե անցյալում։ Ապագա պատերազմի ժամանակ հարկավոր ե, վոր մենք ամեն մի ասպարիզում, ամեն մր Փաբրիկայում ունենանք մեր ջոկատները։ Սրա մասին մենք չպետք ե մոռանանք, և աշխատանքից, սովորելուց մնացած բոլոր պատ բոպեները նվիրենք ուղղմական պատրաստությանը։ Առանձնապես դա վերաբերում ե յերիտասարդությանը, կոմյերիտուհիներին և յերիտասարդ բանվորուհիներին, վորոնք քիչ են ծանրաբեռնված իրենց ընտանիքներով։

ՈՒԺԵՂԱՑՆԵՆՔ ԿԱՐՈԾ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ ԲԱՆՎՈ- ՐՈՒՀԻՆԵՐԻ ՀԵՏ

Մենք միշտ աշխատել ենք բացատրել բանվորուհիներին, վոր Խորհրդային Միության և Արեվմուտքի ու Արեվելքի բանվորուհիները կազմում են մի ջոկատ՝ միջազգային պրոլետարիատի ջոկատ։ Մարտի 8-ին մենք միշտ մատնանշել ենք այն, վոր այս մի որ ե, յերբ բոլոր յերկների բանվորուհիները հայտաբերում են իրենց ինսերնացիոնալ համերաշխությունը և իրենց ուժը միացնում են պայքարող պրոլետարիատին։ Մարտի 8-ին արեվմուտք-յեվրոպական յերկների բանվորուհիների հայացքն ուղղվում ե Խորհրդային Միության պրոլետարուհիների վրա։ Այս տեսակետից, յերբ ներ-

կայումս մի կողմից կրծատվում և պատերազմին հաջորդած հանգստի շրջանը, իսկ մյուս կողմից, յերբ Արեվությունքի և Ամերիկայի բանվոր դասակարգի համակրությունն աճում է, անհրաժեշտ է, վորապեսզի ուժեղանութանվորուհիների մեջ ինտերնացիոնալ դաստիարակությունը։ Անհրաժեշտ է, վորապեսզի պատղամավորուհիներն ապրեն վոչ միայն իրենց շահերով և զիտենան վոչ միայն թիֆլիսի կամ՝ լավագույն դեպքում՝ անդըրկովկասյան կամ Խորհրդային Միության գործերը՝ անհրաժեշտ է, վորապեսզի նրանք հետաքրքրվեն և նրանով, թե ի՞նչպես են Արեվմուտքի բանվորուհիները տանում իրենց պայքարը և ի՞նչ չափով և հաջողվում կոմմունիստական կուսակցություններին՝ մասնակից դարձնել այդ պայքարին կանանց ջոկատները։ Պետք է, վոր պատղամավորուհիները զիտենան, վոր Գերմանիայի արդյունաբերության մեջ բանվորուհիները կազմում են խոշոր տոկոս, վոր առաջավոր բանվորուհիները գրանցվում են կոմմունիստական կուսակցություններում, վոր նրանք սիրով են նայում մեր աշխատանքներին և մեզանից որինակ են վերցնում։ Այս բոլորն անհրաժեշտ ե խմանալ, սակայն այս ել ուկոնստրուկտիվ շրջանի համար քիչ ե։ Այժմս անհրաժեշտ է, վորապեսզի պատղամավորուհիներն անմիջապես կապվեն Արեվմուտքի բանվորուհիների հետ, վորապեսզի պատժողովները, որինակ թիֆլիսի շրջանի՝ կապված լինեն Գերմանիայի կամ Անգլիայի պատժողովների հետ, վորապեսզի պատղամավորուհիները գրեն նրանց իրենց նվաճումների, անհաջողությունների և այլնի մասին։ Այժմս, յերբ Արեվմուտքում աճում և ուժեղանում և դասակարգային պայքարը, այդ անմիջական կապի ամրացումն առանձնապես կարեվոր է։

Մեզ մոտ յեկած պատղամավորությունը ապշում և չինարարության այն թափից, վորը հաստաբերում են մեր բանվորուհիներն ու բանվորները։ Այս բոլորն անհրաժեշտ ե հիշել, վորովհետեղ աշխատավորության ուժերով կառուցելով Խորհրդային Միության տնտեսությունը՝ մենք այցալիսով վորդեվորում ենք կապիտալիզմի գեմ պայքարող ամբողջ բանվոր դասակարգին և այդպիսով մենք ավելացնում ենք ապագա պատերազմում՝ ամբողջ աշխարհի բանվոր դասակարգի կողմից՝ դեպի մեզ ունեցած համակրանքը։

Ներկայումս պատղամավորուհիների ամբողջ աշխատանքում պետք է առանձնացնել բանվորուհիների ինտերնացիոնալ դաստիարակության խնդիրները։

Բավկական չե, վոր պատերազմի ժամանակ մենք կղինվենք և կազմակերպված կպայքարենք ամեն մի դործարանի ու Փարբեկայի և ամեն մի թիղ հողի համար։ Մեր ուժերով, առանց Արեվմուտքի և Ամերիկայի պրոլետարիատի ողնության՝ դժվար կլինի հաղթահարել թշնամուն։ Բայց մենք հավատացած ենք, վոր Արեվմուտքի և Ամերիկայի պրոլետարիատը մեզ ցույց կտու ողնություն։ Այս անհրաժեշտ է հիշել, վորապեսզի ուժեղացնենք կապը արեվմատյան պրոլետարիատի հետ և հասկանանք, վոր նրանց համակրությունը դեպի մեզ աճում և ուժեղանում է։

Ահա թե ինչ ե զըրում ընկեր Ստալինին՝ Ամերիկայից բանվորուհի Ռւմանուրը—

«Միրելի ընկեր, ուղարկում եմ ձեզ՝ ձեր հայեցողությամբ, Խորհրդականների կարիքների համար ծախսելու 100 դոլար։ Բանվորների յերկիրը կառուցելով ապագա աշխարհը՝ կարիք ե զգում փողի։ Այս իմ ուժի համեմատ մի ողնության է։ Եթե որպայրձով լվացա-

բարուհի յեմ. ինձ զրկելով ամեն ինչից՝ ապրել և ապ-
րում եմ աղքատ, ման եմ գալիս կիսաբոսիկ, աշխա-
տում եմ օրական 12—16 ժամ, չդիտեմ արձակուրդ.
Ֆի խոսքով «անընդհատ» շաբաթվա մեջ եմ, և ահա
հաջողվեց ինձ մի վորեկ բան հատկացնել իմ հարազատ
Խորհրդային Միության բանվորության համար: Զեր
թշնամիները գեռես բոլոր ուժերով փորձում են նսե-
մացնել ձեզ: Ցույց տվեք նրանց այս նամակը և ասեք,
վոր աշխարհում կան միլիոններ, վորոնք հավատում
են ձեզ, ձեր յերկրին, կոմկուսակցությանը և ուրախ
են, վոր մինչև վերջին ուժերը կապաշտանեն ձեզ:

Մենք ընտանիքում յերեք հոդի յենք— ամուսինս,
տղաս և յես: Մենք չունենք խոսակցության ուրիշ
նյութ, քան Խորհրդային Միությունը: Դուք բանվոր
դասակարգի հենարանն եք:

Մենք ուղարկում ենք ձեզ մեր ջերմագին վողջույն-
երը:

Լոս-Անֆելոս, Կալիֆորնիա,
27 հունվարի, 1930 թ.

Այս նամակը պիտի հայտնի լինի ամեն մի աշխա-
տավոր կնոջ: Նա պիտի հայտնի լինի մեր յերեխանե-
րին: Սակայն այս՝ Արևմուտքի բանվորուհիների բա-
ցառիկ համակրությունը չեղափի Խորհրդային Միու-
թյունը: Խորհրդային Միությունը նրանց համար փա-
րու և կարմիր աստղ: Այս պարտավորեցնում է մել-
թե պատճողուների և թե «Խաբունիցա» ժուռնալի մի-
ջոցով լավ աշխատել, արագ սովորել և ամրացնել կազմ
բանվորուհիների հետ:

Ստալինի անվան յերկաթուղային արհեստանոցնե-
րի պատգամավորուհի Ընկեր Տոմայելան ստաջար-
կում ե—

«Յեր դործարաններում, հիմնարկություններում
բացատրել պատգամավորուհիների դերի նշանակու-
թյան մասին՝ յերկրի ինդուստրացումը և գյուղատըն-
տեսության կոլեկտիվացումն անցկացնելու դործում:
Մենք պետք ե պատմենք մեր բանվորուհիներին Խոր-
հրդային Միության այն կարմիր փարոսի նշանակու-
թյան մասին, վորին հառած են կապիտալի կողմից
ճնշված, ստրկացած ընկերների հայացքները: Մենք
պետք ե նրանց ձեռք մեկնենք, մենք պետք ե այնպես
աշխատենք, վորպեսզի բանվոր դասակարգը՝ կառու-
ցելով սոցիալիզմը՝ միևնույն ժամանակ չմոռանա իր
արեւմտա-յեվրոպական և ամերիկական ընկերներին:

Մեր կանաց աշխատանքներն արտասահմանում ու-
նեն խոչոր ազգեցություն: Այստեղ նույնպես կան պատ-
ժողովներ: Այստեղ նույնպես պատգամավորուհիներին
սովորեցնում են պրակտիկ աշխատանք, կազմակերպում
են խմբակներ, կազմակերպում են կանանց մամուլ և
ոգովում են մեր կուսակցության տշխատանքների մե-
թոններով:

Պետք ե հիշել, վոր կանանց փաստական ազատա-
գրման ասպարհում ամեն մի նոր հաջողություն ո-
ժանդակում է մեր դիրքերի ամրապնդմանը:

ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՈՒՇԴՆԵՐԻՆ ԱՆՑԱՑՆԵԼ ԿՈՒՍՇԱՐՔԵՐԸ

Բանվորուհիներին կուսակցության մեջ զբավելու-
չործում խոչոր դեր են կատարում պատգամավորու-
հիները:

Բանվորաւհի-կոմմիսարուհիների հիմնական մաս-
սան ժամել և կաւակցության մեջ պատճեղովների մի-
ջոցով: Նայեք գործարկումներում, կոոպերատիվնե-

բռամ, խորհուրդներում աշխատող առաջ քաջածած կունանց-դրանք բոլորը յեկել են պատժողովներից: Այս-
տեղ նրանք ստացել են նախնական պատրաստականու-
թյուն, այնտեղ վերացրել են իրենց հետամնացությունը,
անդրադիտությունը, ամաչկոտությունը, իրենց
ուժերի հանդեպ ունեցած անվստահությունը: Պատժո-
ղվներում սովորել են կառուցել, այնտեղ ել սովորել
են քննադատել թերությունները՝ աշխատելով վորպիս
անկուսակցական պատգամավորուհի՝ նրանք արդեն
կազմվել են կուսակցության հետ:

Վորքան ել վոր շատ բան են արել պատժողովները
բանվորուհիներին կուսակցության մեջ ընդդրելու
գործում՝ այնուամենանիվ հետադայում նրանք ավելի
շատ բան պիտի անեն:

Ներկայումս կոմմունիստուհիները կուսակցության
մեջ կազմում են 13,8 տոկոս: Դա մոտ 215.000 է: Կոմ-
մունիստուհիներից բանվորուհիներ և բատրակուհիներ
առ 1-ը հուլիսի 1929 թ. կազմում են միայն 48 տոկոս,
բայց մեր առաջ դրված ե ինդիր՝ կուսակցության մեջ
16-րդ համագումարին հասցնել բանվորական կորիդը
մինչև 50 տոկոսի:

Գիտակից պատգամավորուհիների խնդիրն ե հան-
դիսանում՝ ընտրել իրենց շարքերից բոլոր լավ պատ-
րաստված, ոեկոնստրուկտիվ ըրջանի խնդիրները հաս-
կացող, կուսակցության նվիրված, արդինալանի անց-
կացման, կոլեկտիվացման խնդիրը հասկանալու
ասպարիզում իրենց ակտիվ հայտաբերողներին՝ և գլ-
րավել կուսակցության շարքերը: Վոչ թե մեկ կամ յեր-
կու պատգամավորուհի պետք ե ընդունվի կուսակցու-
թյան մեջ, այլ պատգամավորուհի բանվորուհիների
կեսը և ավելին:

Այդ խնդիրը ներկայումս մեր կողմից պիտի ա-
ռանձնապես ընդգծվի, վորպեսզի բանվորուհիների կո-
րիզն ընդօրիկվի կուսակցության մեջ, վորովհետեւ կոմ-
մունիստուհիների շարքերում կեսը ներկայումս չեն
կազմում բանվորուհիները: Այդ առանձնապես կարե-
վոր ե ներկայումս, յերբ կուսակցությունը վերակա-
ռուցել ե կանանց մեջ տարվելիք աշխատանքը, յերբ
աշխատանքը կանանց մեջ պետք ե տարվի կուսակցությունը կամ պրոֆ. և խորհրդային կազմակերպությունների վողջ
ապարատով: Այդ աշխատանքը կընթանա ավելի ա-
րագ, յեթե ինքը՝ կոմմունիստուհի ակտիվիտատը չընի:
Շատ բան կախված կլինի աշխատանքի ծավալման կա-
ռողությունից ու արագությունից և նրանից, թե ի՞նչ
պես կոմմունիստուհին կաշխատի կուսակցության մեջ
և վո՞րչափ ամեն մի կոմմունիստուհի իրեն պարտավոր
կրդա՝ աշխատելու բանվորուհիների ու գեղջկուհիների
մեջ: Սրա համար մեղ հարկավոր ե, վորպեսզի բանվո-
րուհի-պատրամավորուհիների շարքերից առանձնաշ-
նունք կուսակցության համար ավելի գործունյա և նր-
վիրված բանվորուհիները:

Հաճախ հարցնում են, թե ի՞նչպես կարող ե տնա-
յին տնտեսուհին ընդունվել կուսակցության մեջ: Հար-
կավոր ե կարողանալ բաշտարել տնային տնտեսուհինե-
րին, վոր մեղ հարկավոր ե կուսակցության շարքերը
լրացնել ի հաշիվ բանվորների և բանվորուհիների: Այդ մեր առաջնակարգ և անհետաձեւելի խնդիրն ե: Ի՞նչ
է տնային տնտեսուհին: Յեթե նա բանվորի կին ե,
ապա նրան հնարավոր ե ընդունվել կուսակցության մեջ
այն դեպքում, յեթե նա հասարակական աշխատան-
քում իրեն ակտիվ հայտաբերել ե, յեթե նա գրագետ ե՝
և նվիրված է կուսակցությանը: Նրան տալիս են մի քի-

ավելի թեկնածուական սոտաժ, սակայն կուսակցության մեջ ընդունվել՝ նա այնուամենայնիվ կարող է:

Կարո՞ղ է արդյոք ընդունվել կուսակցության մեջ՝ պրտադրական սոտաժ չունեցող պատգամավորութիւն: Յեթե բանվորի կին ե, այո: Յեթե ծառայողի կին ե, ապա դժվար է:

Վերջն ժամանակներս պատգամավորուհիները հաճախ տալիս են այսպիսի հարց նախքան վերացնելը մեր հետամնացությունը, նախքան կանանց աշխատանքի ներդրավելլ՝ հարկավոր ե տանել աշխատանք տղամարդկանց մեջ, վորոնք այդ չեն հասկանում և կնոջը համարում են ստոր կարգի եյակ: Յեկ այդպես հաճախ մտածում են վոչ միայն անկուսակցականները, այլև կոմմունիստները: «Պատահում ե, վոր վոչ միայն անկուսակցականները, այլև քիչ գիտակից կոմմունիստները նայում են կնոջ վրա, վոլտես իրենց լրացնողի, վորոնք գտնում են, վոր կարիք չկա կանանց սովորեցնել և դրավել սոցիալիստական շինարարության մեջ, կարիք չկա, «մեկ ե, դրանից վոշինչ չի դուրս դա»: Այս կա, սակայն դրա դեմ հարկավոր ե պայքարել: Հարկավոր ե դաստիարակել և կոմմունիստներին: Յեթե կոմմունիստն այդպես ե դատում, ապա այդ նշանակում ե, վոր նա վատ կոմմունիստ ե և նրան պիտի դաստիարակել, սովորեցնել: Հարկավոր ե կուսակցության և ընդհանուր ժողովներում այդ հարցը բարձրացնել՝ աշխատելով զիտակցական ներդորձություն առաջ բերել հետամնաց տղամարդկանց ըրջանում:

«Ի՞նչ անել այնպիսի տղամարդկանց հետ, վորոնք լսել անդամ չեն ուշում, վորպեսդի կինը ժողովներ գնա, և յեթե կինը չի լսում նրանց, ապա նա նրան բաց

կթողնի և կինը կմնա առանց մի կտոր հացի», տալիս են և այսպիսի հարցեր:

Այդ չնայած հազվագյուտ ե, սակայն պատահում ե, վոր ամուսինը թողնում ե կնոջը՝ հտօնարակական աշխատանքի համար: Առհաօրակ դրա պատճառը լինում ե այն, վոր ամուսինը գտնում ե իրեն համար «յերիտասարդ», «լավ» կին և այլն:

Ի՞նչ անել: Որենքով չի կարելի տղամարդուն կապել կնոջ հետ: Մեր գործն ե ոգնել այդպիսի ընկերությունը: Յեթե ամուսինը թողել ե կնոջը՝ հարկավոր ե տեղավորել նրան աշխատանքի, առաջ քաշել նրան և ամեն կերպ ոգնել նրան: Իսկ ամուսնում, յեթե նա, իրոք, թողնում ե կնոջը նրա հասարակական աշխատանքի համար, պիտի բացատրել, վոր նա հետամնաց աշխատավոր մասսաներին պետության կառավարման գործին ներդրավելու լենինի ուսմունքին դեմ և գնում:

Պատգամավորուհիների ակտիվությունը, վորը հայտաբերվում ե ձեռնարկություններում և ժողովներում՝ խոսում ե այն մասին, վոր պատգամավորուհիների եներդիան սոցիալիստական շինարարության համար՝ խոշոր ե: Վոր նրանց մեջ արթնացել ե ցանկություն և աշխատանք, այլ նա իր հետեւից տանում և մավրուհին վոչ միայն ինքն և ձգուում դեպի գիտություն և աշխատանք՝ այլ նա իր հետեւից տանում ե նաև իր ընկերուհիներին: Այդ վկայում ն բանվորուհիների ուժի ամժան, կանանց ակտիվի ավելացման մասին, վորը կուսակցության զեկավարությամբ առաջ կտանի միլիոնավոր աշխատավոր կանանց ազգագրման գործը:

ՑԱՆԿ

Եջ

Պատգամավորուհիների դերը սոցիալիստական մրցման ասպարիզում	3
Աջակցել կոլեկտիվացմանը	10
Պայշտար գրագիտության համար	19
Պատժողովները կադրերի պահեստներ են	29
Կենցաղի արմատական վերակառուցման համար .	32
Պատգամավորուհիների ռազմականացումը	36
Ուժեղացնենք կապը բոլոր յերկրների բանվորու- հիների հետ	37
Լավագույն պատգամավորուհիներին անցկացնել կուսարժերը	41

56.256